

[Villemoes.]

ikke vurderes højt nok. At lægge Eksporten og Skibsfarten Hindringer i Vejen, Hindringer, som konkurrerende Lande maaske ikke kender, mener jeg er farligt, og det kan grumme let give Bagslag over for danske Beskæftigelsesmuligheder. Jeg vil gerne spørge den højtærede Socialminister, om han ikke ligesom jeg mener, at vi bør være saare varsomme paa dette Omraade.

Sluttelig vil jeg sige, hvad jeg ogsaa begyndte med, at jeg indser fuldt vel Betydningen af, at Mennesker, der er beskæftiget Dag ud og Dag ind med ensformigt, enerverende, ja, maaske forceret Arbejde, faar en passende Ferie — jeg har personligt gennem mange Aar praktiseret dette i de Virksomheder, som jeg staar i Spidsen for —, men hverken jeg eller mit Parti er saadan indstillet, at vi i Dag eller de nærmeste Dage blankt kan tiltræde en Lov om tvungen Ferie for alle. Det er jo nemlig det, der er Meningen med denne Lov. De Personer, som er undtaget fra Bestemmelserne i §§ 1 og 2, og som er nævnt under de 4 Punkter i § 1, er jo Personer, der i Forvejen har Ferie. De eneste, dette ikke gælder, er de saakaldte Partsfiskere — f. Eks. i den By, hvor jeg har min Virksomhed, Esbjerg, spiller Partsfiskeriet en meget fremtrædende Rolle —, men andre Fiskere skal jo have de 4 pCt., selv om de, hvad der sørgeligvis ofte er Tilfældet, gaar ledige Halvdelen af Aaret.

Jeg afventer imidlertid med stor Interesse den højtærede Ministers Besvarelse af mit Spørgsmaal om, hvorvidt Lovforslaget skal gennemføres uforandret i det høje Landsting i Løbet af faa Dage, eller om den højtærede Minister og hans to Partier vil levne Tinget Tid til en saglig Udvalgsbehandling. Er dette ikke Tilfældet, kender vi jo Vilkaarene, saa er der kun Stemmeretten tilbage. Den højtærede Minister, eller det var maaske det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ch. Petersen), sluttede med at henstille til Tinget at foretage en hurtig Behandling af dette Lovforslag, saaledes at det kunde blive Lov, inden Samlingen slutter. Jeg spørger, om det virkelig er Regeringspartiernes Mening, at det høje Landstings Arbejdsvilkaar skal være af en saadan Art, at vi kun har at svare ja eller nej.

Hendriksen: Jeg beklager, at det under Udvalgsforhandlingerne i det andet høje Ting ikke er lykkedes at naa til Enighed om Gennemførelse af et Lovforslag om Ferie med Løn. Der er fra mit Partis Side under Forhandlingerne i det andet høje Ting vist megen Forstaaelse for det Princip,

Lovforslaget bygger paa, hvilket den højtærede Socialminister ogsaa har erkendt. Vi finder det naturligt, at der sikres Arbejdere og Funktionærer af alle Kategorier en passende Ferie, naar de har Arbejde Aaret rundt. Jeg er her ganske i Overensstemmelse med det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ch. Petersen), som talte paa Socialdemokratiets Vegne. Jeg er i Virkeligheden enig med det ærede Medlem i mange af de Betragtninger, han gjorde gældende vedrørende Betydningen af Ferie. Navnlig er jeg enig i, at en 2 Ugers Ferie til Personer, der har arbejdet Aaret rundt — vel at mærke Aaret rundt —, er det, man fra Lovgivningsmagtens Side for nærværende bør fastsætte som Minimum.

Man kan naturligvis, saaledes som det er sagt fra anden Side, bl. a. for et Øjeblik siden af det ærede 12te tingvalgte Medlem (Villemoes), henvise saadanne Bestemmelser om Ferie til Forhandling mellem Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationerne, i Overensstemmelse med, hvad der er Sædvane, naar Talen er om Lønninger, Arbejdsvilkaar o. s. v. Forholdet er jo da ogsaa det, at der i mangfoldige Tilfælde har været ført saadanne Forhandlinger mellem Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne, med det Resultat, at i Øjeblikket har ca. 70 pCt. af de hos Arbejdsgiverforeningens Medlemmer beskæftigede Arbejdere 6 Dages Ferie med Løn. Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds mente ikke, at overenskomstmæssig Ferie var naaet i Øjeblikket for mere end godt og vel Halvdelen af de organiserede Arbejdere, men i Henhold til de Tal, der er opgivet officielt fra Dansk Arbejdsgiverforening, er det i Dag ca. 70 pCt., der har 6 Dages Ferie med Løn.

Naar denne Vej — altsaa Henvi- ning til Forhandling mellem Organisationerne — alligevel ikke forekommer os at være farbar, har det forskellige Grunde, bl. a. den, at der ikke eksisterer Funktionær- og Principalorganisationer, som paa dette Omraade har en saadan Styrke, at man vil kunne henvise Forhandlinger om saadanne Spørgsmaal til disse, og Forslaget omfatter jo i Henhold til § 1, 1ste Stykke, ikke alene Arbejdere, men ogsaa Funktionærer og Medhjælpere, som rimeligt er. Derfor har vi intet imod, at Spørgsmaalet om Ferie til Arbejdere og Funktionærer bestemmes ad Lovgivningens Vej, selv om vi vilde have foretrukket en Ordning ad Frivillighedens Vej, hvis dette havde været muligt. Vi har da ogsaa under Forhandlingerne i det andet høje Ting givet Udtryk for noget saadant.

Det forekommer mig derfor at være